

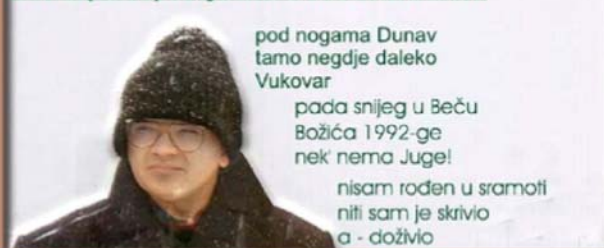

Od Vlade iz Kanade

SVI SU ZA MIR, JA SAM ZA RAT - RAT UMA DUHA I SLUHA!

Home Originalci Galerija Razno InfoMAX Links

Božić (1992) na jednom bečkom mostu

pod nogama Dunav
tamo negdje daleko
Vukovar
pada snijeg u Beču
Božića 1992-ge
nek' nema Juge!
nisam rođen u sramoti
niti sam je skrivio
a - doživio

NAŠI MRTVI

...ne vjerujem da postoji škola i učitelj koji bi mogli adekvatno pripremiti da budemo perfektni kada dođe apsolutno neželjeno i još manje zamislivo vrijeme nečije smrti u najbližoj obitelji. Gubitak i tuga jesu jake riječi ali istinski ne zahvataju ni površinu monumentalno moćnog NEČEGA što nas u korijenu protrese i zauvijek promjeni u tih nekoliko momenata grke spoznaje. Tehnički detalji se odrade, plati se sve redom što ide i onda ostajemo sami sa sobom i ČINJENICOM koja više ne može biti eto, samo još jedna činjenica više u životu: sasvim nova vrata su otvorena i svijet više nije onaj svijet od jučera mada bi kamera i danas mogla zabilježiti isto što i jučera... No, nijedno srce NIJE kamera!

Kada mi je otišla baka (1978) baš sve se desilo neočekivano mada sam ja i tada bio siguran kako personalno nisam sreo nijednog stogodišnjaka no, ipak, za moju baku sam bio siguran da ne broji godine i da će biti tu na svadbama svih svojih unuka...

Tuga dosta dugo nije dotakla moje srce jer je moja ljubav zadržala bakin osmeh na svakom mi koraku danima nakon bakinog odlaska. Onda sam počeo SLUŠATI bakine monologe.., i do danas nisam prestao! Baka mi je otvorila Ogromna Blagoslovljena Vrata NEČEGA i ja sam istinski prostodušno prihvatio folklornog "anđela čuvara" u svoj vlastiti život kao neoborivog "kviska" za svaku priliku, svaki strah i sumnju i bol. Istina, vrlo brzo sam otkrio da to ne smijem glasno (iz)reći jer su ODMAH počinjale verbalne inkvizicije: jedne su bile vrlo jasno protiv "takve bulazni", a one druge su išle u nevjerovatne fantazije ponekad i morbidnog odobravanja. Sama baka u svemu tome uopće nije bila ni važna pomena jer jedina važnost je u riječi prolaznika koji vazda "zna sve". Uf, sva sreća da sam tih godina bio na brodu i gotovo bez šanse da se intimno opustim i pomislim nešto o baki ispričati. Da, i danas mi smeta do bola što nisam imao bakinu fotografiju u novčaniku ili slično.., a DANAS sam se sjetio kako je baka radila i bježala od "tih đavoljih sprava za slikavanje"...

U medjuvremenu sam NAUČIO zašto je to baka vidjela tako, ali ta priča je odrasla, nijema za vanjski svijet i doista nedodirljivo NAŠA...

Njena nastarija kći, moja majka, otišla je gotovo 17 godina kasnije (1995) na kraju rata koji je od mene učinio bečkog studenta, a studenti i da su imali dovoljno novca nisu bili dobrodošli na bilo kojem RATNOM pogrebu. Pa čak ni na onom od svoje rođene majke. Poručio mi Mudar Čovjek: "ni slučajno ni blizu - čekaju te tvoji. Najbliži. Ne računaj na pregovore..."

Majka mi je šokantno prerano otišla: jedva 54. Prijetnje i diskvalifikacije su me toliko blazirale da sam jedva nekih pola sata nakon te vijesti uspio skupiti nekoliko boca najžešćeg alkohola sa nemuštom namjerom da alkohol popijem -SAV, nego šta!?!-, a SVE boce - POJEDEM...

U moju malu studentsku sobicu su odjednom stigli neke moje studentske kolege i Ona. Pomislio sam da ih SVE izbacim jer mi baš niko nije trebao za moju "predstavu", a Ona je samo nježno prišla, sjela do mene i rekla "ovo je sve tvoja noć, na tvoj način. Reci ako šta zatreba"

"Daj mi Alfa (moj personalni svesvemirski txe firer koga mi je baš Ona kupila za onaj tamo NAŠ prvi Božić u Beču) i šuti"

I sad KAKO reći, a ne daj Bože i POKAZATI Ljubav GRUPI studenata od Kine do Moskve, Alabame i Oklahome, a posebno i Slovencima, Rvatima, Turcima, Bošnjacima i Srbima i Sudancima i Ukraincima (JEST, baš SVI su oni bili oko mene te noći kao SVETINJE Ljudskog i toplog i civiliziranog Života i podrške!).

Ostaju ZAUVJEK tetovirani u dublje dubine mogega bića, tamo dublje i PRIJE izvora mojih gena i DNK-a, osjećam energiju DOBRA i POSTAJEM zahvalan BOGU od Bude preko Čibusa do Alaha i svih usputnih svesvetih entiteta koje ovi Ljudi poštuju u svojim životima...

Ako Vas baš muči a šta bi sa onoliko SKUPOGA alkohola, ne znam jer NIJE bilo skandala, vrištanja bilo koje vrste ili sličnih "znamenja" lokanja i oblokavanja: naime, izgleda da je taj intelektualni svijet u tuzi i slobodnom alkoholu pronašao neku mjeru Respekta za Sebe i za Momenat, yeBiGa, desilo se Spontano i Civilizirano. Već ujutro sam BAŠ TO "prišio" kao Orden

MOJE ISPOVJEDI 003

Piše: **Samsebeech Isповједиwoj**

...apsolutno je fascinantno KOLIKO toga je u našem vidnom polju, našem osjećaju i doticaju a mi pojma nemamo o bilo čemu od toga! Svakako, ovo NIJE primarno pitanje inteligencije ali bi SVIJEST o stvarnim dimenzijama/sadržaju naše realnosti MOGLA značajno pomjeriti KVALITETU naših vlastitih života...

Mož korak DANAS je zapisati kako sam GODINAMA dopuštao da mi nekoliko likova "nabija na nos" da ja u svome pisanju koristim, a time i zloupotrebljavam NJIHOV lik i djelo sa posebnim osvrtom na NJIHOVE intimne obiteljske tajne/privatnosti/posebnosti

ISTINSKI najprije nisam mogao povjerovati da su ta gospoda ozbiljni u svojim pritužbama. A oni su onda konkretno pojačali i riječnik i ponašanje pa sam se našao u polju NEČEGA što ni moj psihijatar nije mogao povjerovati! Apsurd bez ikakvih dokaza i šanse za odbranu...

Da, ja sam na prvom koraku pokušao i objasniti da je sve to apsurd i da se većina nas može u svakom klasičnom pisanom tekstu pronaći sasvim intimno i personalno čak i više puta u običnoj kratkoj priči! Gospoda su posve gluho nastavili prozivati i mene i moj rad!!!

Ovih sam se dana VRATIO. U sasvim svoju kožu, SVOJE PISANJE, a oni BEZ MENE mogu nastaviti sve svoje omiljene nebuloze.

Na kraju krajeva, svako radi u čemu uživa...

Vollilivilim Vas. Amen.

Najkraće & najbrže:

- Ova stranica je i dalje kompletno

Poštovanja i Sjećanja na moju Majku. Ona NIJE otišla, sada sam u to bio siguran – njeno tijelo je promjenilo dimenziju i ništa drugo nestalo nije. Poljubac iza uha od moje Male je sve to "ozvaničio"...

Moja Apsolutno Životna Ljubav je unatoč mi glasno izrečenoj ljubomori ISTINSKI spontano i prostodušno svim srcem voljela dalekozapadnu prostranu kanadsku preriju, Stjenovite planine i ledeni, monumentalno moćni Pacifik. Jednoga dana na prijelomu milenija mi je rekla "pa ti si postao pravi Kanadjanin!". Nije se šalila, a meni se srce zaledilo: "nije valjda!?!", prešutio sam misao...

2009. Božić je donio "paliative care" profesionalca u naš dom da Njoj pomogne u već smrtnim bolovima uznapredovalog raka. Prerija, planine i Pacifik su bili JAČI: pobjedili smo cijeli jedan život od SEDAM ljeta. Otišla je u narančasto prerijsko praskozorje 03. Juna 2016. Točno 10 dana od naše 27 godišnjice skupa...

Bilo je vrijeme da pogledam u ogledalo. Svoje. Da, moj Anđele, sada ZNAM zašto si me onda prepoznala kao Kanadjanina. Da ublažim bol Njenog odlaska otišao sam doma u stari kraj nakon više od četvrt stoljeća i kada mi je naš prijatelj sa Pacifika napisao "vрати se Doma" riječi su sve redom mogle stati jer ja ZAUVJEK pripadam Njoj i Kanada je moj Dom.

Naš Turski ovčar Đonika gazi već petnaestu i svaki dan me više puta vodi na šetnju. Razgovaramo. I molimo se Bogu. Ali bez riječi da nam neko ne upadne sa znanjem i stanjem. A Duše naših Istinskih Ljubavi cvijetaju sa svakim našim sjećanjem i mrtva je samo laž i sila, a Ljubav i Snaga imaju Vječnost na dar. Ako Vas baš zanima, ni ja više nisam tu – sve češće i draže sam tamo. Sa njima. Voljenima...

Kao i vazda prije,

uz najiskrenije pozdrave

od Vlade iz Kanade.

[Ovakvi smo bili na samom početku](#)

[Zakonski uvjeti korištenja ove stranice](#)

[Ovako smo izgledali do aprila 2013](#)

[E-MAIL me!](#)

Copyright© 1995-2016 Vladimir Kreća and Independent Authors

EKSPERIMENTALNA.

- RAD NA OVOJ STRANICI i kreativni i tehnički NIKADA NIJE ZAVRŠEN.
- Sa najvećim ponosom ističemo da Duh ove stranice nikada nije i neće pripadati jednoj političkoj partiji, jednoj religiji ili jednoj BILO KOJJOJ ogradi.
- POKLON: Radimir Konstantinović FILOSOFIJA PALANKE, kompletna knjiga [pdf 32Mb](#) ili [HQ 152.5Mb](#)
- Nikada nisam vjerovao da ću morati dokazivati da sam živ. Desilo se...
- ...na kraju balade je uvijek neka - šansona. Garant "narodnjačka"...

NASLOVNE PRIČE, arhiva

[YC00A](#)*VK001*VK002*VK003*VK004

06. 2017*07. 2017*08. 2017*09. 2017

[12. 2017*02.2018*03.2018*04.2018](#)

[Zbirka staroga i objavljenoga](#)